

Sárosváros 1899. VIII-10.
(Hunyadmező)

Igen Tisztelt Kedves Tanár Mr.!

Kétszerezem egész melegeim mondani, hogy
retek az, minélis megemlékezéséért,
illetve megemlékezésért, a mellyel
engem, kedves jó nejeim egész üdvö-
zölmi méltósággal, amellyel alkalma-
ból, hogy engem „endemet” a Kalo-
vársi Sárosvárosi községi Kalo-
vársi jübágyassal - egyhangúlag
tisztelettel Sárosvárosi városi avatott

Csakmár való igazság, -
barmal köld el az, hogy minélis
endemetjem Kigyeze Kigyezeim
el az engem, nem illetetett na-
lunk Kigyeze Kigyezeim, hi-
egyszeremet Kigyezeim, el,
Kigyezeim Sárosvárosi - életemet a régi
Kigyezeim adtam, semis, sem Kigyezeim
meg belőle Sárosvárosi - a mi.

örög, ny. érem, hogy munkáiban
látható.

Ennek, a magas kitüntetésnek értéke
sokas alatt. Rajlott Koromban - én már
akkor sokadornak s mert munkáim
gammak, akaratomnak, ereje alig ilet
fel; minden ok nélkül már nékem, ki
az élet lejtőjére jutottam.

A munkabizalom energiája, hogy
tovább apad, hazul. valamint egés-
ségi állapotom ki; csak nehezen
hagyok képes nagyméretű dol-
gom, mert feleslegesnek is
felfogtam aradigomnak munkáim
dovomban. Továbbá küldelmeim
sokszor ezen vették fel. A
jó isten erejével a képm, salan
megis csak megkötőül rajta,
hogy merészen gondolt ny elmé-
letimet - nagy küldelmeim után
könebalettkorom. Addig azon-

ban azaz, Nékem: ne munka meg töle-
edő értéket jövedelékét pánthozás,
s legyen a „munka véletlen”, tehát a
legjobb „éremmel” kölcsönt katon-
munka - ki években aint nagy min-
nyájunknál a legközelebb - lelkét -
nérel.

Szűkebb körökben, hogy a fűző has-
nálata inkább s ennyire is egy-
ségben minnyájunkat helyreállítta.
Köves családja az új kényezteté-
südvé.

Köves Tanár úr

igaz, önke tiszteletje

Formaticafien